

Numer dzisiejszy zawiera 16 stron.

Naczytność pocztową opłacono ryczałtem.

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ulica Chorążczyzny 131.
Tel. Redakcji 2-80, 1-78, 15.
Tel. Administracji 73. — —

Cena egzempl.
25 gr.
w Lwowie na prowizję.

PRENUMERATA MIESIĘCZNA:
Z dostawą na miejsce lub przesyłką pocztową . . . zł. 6,50
Bez dostawy zł. 6, —
Za granicę zł. 9,50
P. K. O. 141.871.

GAZETA

PO RANNA

— ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW —
Rok XXI.

Nr. 9096.

Lwów, sobota 11 stycznia 1930.

Nakładem Wydawnictwa „Gazeta Poranna” Spółka z ogr. odp. Redaktor naczelny: Dr. JÓZEF REINLENDER

Skandaliczna historia zdradzonego telefonogramu.

Prem. Bartel u Marsz. Piłsudskiego.

Minister Czerwiński przybywa do Lwowa. - Zuchwały zamach morderczy na posłańca pocztowego. - Lś otwarty i jego skutki. - Przejazdżka karawanem. - Strzały na Dworcu Głównym. - Tajemnica przystanku tramwajowego.

Ryby żywe, konserwy rybne, poleca F-a „Zakopane” Lwów, ul. Akademicka 24.

ZMIANY W POSELSTWIE NIEM. W WARSZAWIE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 9. stycznia (st) Dotychczasowy sekretarz legacji niemieckiej w Warszawie Zygfryd Mey, mianowany został radcą poselstwa i przeniesiony do centrali w Berlinie. Na jego miejsce przybył do Warszawy w charakterze sekretarza dr. von Stolzman.

KARDYNAŁ GASPARI.

Citta del Vaticano 9. stycznia. (PAT.) Wobec krążących uprzejmie pogłosek o mającej nastąpić zmianie na stanowisku kardynała, sekretarza stanu, kółka zbliżone do otoczenia sędziwego kardynała Gaspariego twierdzą, iż w razie zdecydowania się Ojca Świętego na przyjęcie dymisji swego najbliższego współpracownika w dziedzinie polityki zagranicznej kościoła, kard. Gaspari zostanie mianowany „Segretario di Stato emerito” z prawem uczestniczenia przy rozstrzyganiu ważnych problemów w tej dziedzinie.

FATALNY PODAREK.
(Do artykułu na stronie 9-tej).

FRYZJERZY JAN i JANINA MARTINI

byli pracownicy firmy Wojciechowski
otworzyli

WŁASNY SALON
fryzjerski działu męskiego i damskiego
PRZY UL. ŚW. TERESY Nr. 2. (róg
Szeptyckich 1. 1.)

Polecają się Szanownej P. T. klienteli.
Telef. 83-53. 752

KONKURS NA „HYMN POKOJU”.

London, 9. stycznia. (AW). Do konkursu, ogłoszonego przez amerykańskie organizacje pacyfistyczne dostarczono jedynie z krajów anglosaskich 1000 rękopisów „Hymnu Pokoju”. Konkurs zakończony będzie w maju. Pierwsza nagroda wynosi 1000 dolarów. W czerwcu „Hymn Pokoju”, nagrodzony premją, będzie przetłumaczony na wszystkie języki i specjalne oddziały ochotników odbędą tournée po całym świecie, aby zaszczerpić go we wszystkich narodach Staro i Nowego Świata.

Pokój do śniadań, handel delikatesów M. Bałaban, Halicka 21

WIATR OD WSCHODU

Lwów, 10. stycznia.

Gaz. Poranna jako pierwsza z pism lwowskich przyniosła wczoraj w swym dodatku nadzwyczajnym wstępne informacje o wielkiej aferze podsłuchowej w Warszawie. Dziś podajemy bliższe szczegóły tej sprawy, której sensacyjność polega nie tylko na jej tle politycznym, na fakcie, że chodzi tu o podsłuchanie rozmowy najwyższych czynników państwowych, ale przede wszystkim na jej zasadniczym charakterze. Może właśnie dzięki temu, że rzecz przebrała miarę, wyszło na jaw to, co od lat i miesięcy było przedmiotem szeptów i podejrzeń.

Tajemnica rozmów telefonicznych wynika z postanowień konstytucji. Jej naruszenie czyni iluzoryczną całą wartość tego środka łączności, tak, jak naruszenie tajemnicy listowej nie ma uniemożliwić korzystanie z usług poczty. Regulamin P. A. S. T. nakłada na to przedsiębiorstwo obowiązki „stosowania wszelkich środków zapobiegawczych celem zachowania tajemnicy telefonicznej”. Nie jest to gwarancja bezwzględna, ale zdawałoby się — wystarczająca. Tymczasem „wszelkie środki” są widocznie bezsilne wobec wpływów pewnych czynników postronnych.

Sprawa opierała się niejednokrotnie o Sejm. Były interpelacje i były zaprzeczenia. Rok temu przy jednym z procesów karnych w Warszawie zofiarowano z rozbijającym cynizmem jako dowód wynik podsłuchu. Powstał mały huczek, poczem wszystko ucichło. Aż dopiero teraz...

Dla nas, Małopolan, jest ów problem podsłuchów niemal egzotyczny. Patrzymy nań z pewnym niedowierzaniem, jakby na ludzkerstwo i gorzej — bo z niedocenianiem jego znaczenia. Trudno nam pojąć takie nastawienie duchowe, które objawy prostracji moralnej toleruje i rozgrzesza. Nie rozumiemy, że są ludzie, ba — są całe organizacje, całe grupy społeczne, przesiąknięte do tego stopnia „wiatrem od Wschodu”, że to, co nam wydaje się niemożliwym i godnym pogardy, ich nawet nie dziwi.

Tam tylko czai się dotąd prowokacja, jako metoda działania, i zbrodnia — jako argument walki politycznej. Tam legną się spiski i wszelkie tajne „konfederacje” — ów niepojęty dla nas spadek po dobie, w której wszelka walka toczyła się w mrokach. Stamtąd idą na Polskę owe pufne „biuletyny”, szerzące pod płaszczykiem anonimu chaos i fałsz. I tam — podsłuchuje się. Jak długo te rzeczy istnieć będą, między nami i nimi istnieć musi zupełne nieporozumienie. Jesteśmy wychowankami zasady „fair play”, zasady, która tam uchodzi za przesadę.

A jednak, choćby się chciało od tego wszystkiego odwrócić z wstrętem — nie wolno. Obowiązkiem naszym jako obywateli, dbających o przyszłość, jest nie tylko potępić, ale i walczyć. Walczyć z gangreną.

Premjer Bartel uruchomił wszelkie środki, aby aferę przygwoździć, a źródła jej wykryć i zniszczyć. Pragniemy gorąco, by sprawa została wyczerpana bez żadnych względów i dalszych tajemnic. Tego wyma-

„KOPERNIK”

Najwspanialszy cud sztuki filmowej. Superfilm produkcji 1930 r. według arcydzieła A. DUMASA p. t. nów Lil Dagover, Bernard Goetzke, Jean Angele, Henri Fescourt. Początek codziennie o godzinie 3-ciej

Dziś Premiera.

Poraz pierwszy we Lwowie.

Hr. MONTE CHRISTO

„MARYSIENKA, Nowość!

W rolach gł.: asy światowych aktorów

Narada ze sferami gospodarczymi

ODBĘDZIE SIĘ POD KONIEC STYCZNIA BR. POD PRZEWODNICTWEM PREM. BARTLA.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 9. stycznia. (Z). W drugiej połowie bm. ma się odbyć wielka narada rządu ze sferami gospodarczymi. Naradzie będzie przewodniczył p. premjer Bartel przy udziale wszystkich ministrów resortów gospodarczych. Z życia gospodarczego mają być zaproszeni przedstawiciele poszczegól-

nych izb przemysłowo - handlowych, naczelnych organizacji związków przemysłowych, handlowych i rolniczych. Będzie to więc konferencja analogiczna do tej, jaka się odbyła w dn. 7. i 8. października ub. r. w Ministerstwie przemysłu i handlu pod przewodnictwem p. ministra Kwiatkowskiego. Głównym zadaniem i tematem obrad narady, która ma się odbyć w Prezydjum Rady ministrów, będzie uzgodnienie wytycznych rządu z poglądami i dżzyderatami zainteresowanych sfer gospodarczych. Między innymi mają być omawiane następujące 3 zagadnienia o doniosłym znaczeniu: złagodzenie kryzysu w rolni-

DZIEŃ PREMIERA BARTLA.

Warszawa, 9. stycznia (PAT) Prezes Rady ministrów prof. dr. Bartel odbył dziś w godzinach porannych konferencję z kierownikami ministerstwa skarbu Matuzewskim i ministrem spraw wewnętrznych Józewskim

PREZYDENT RZPLITEJ WRÓCIŁ ZE SPAŁY.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 9. stycznia (Z) Dziś wieczorem powrócił do Warszawy ze Spaly Prezydent Rzplitej.

POSIEDZENIE SENATU.

Warszawa, 9. stycznia (Z) Termin najbliższego posiedzenia Senatu, które miało się odbyć 15. bm. popołudniu o godz. 4, został przesunięty na dzień 16. bm. przedpołudniem o godz. 11.

O restytucję samorządu lwowskiego

OBYWATELSKA DELEGACJA Z P. POSŁEM ŚLIWIŃSKIM BAWI W STOLICY.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 9. stycznia. (st) W Warszawie bawi obywatelska delegacja miasta Lwowa z b. posłem Hipolitem Śliwińskim na czele. Delegacja odbyła kilka rozmów z miarodajnymi czynnikami w sprawie restytucji samorządu lwowskiego i w sprawie nowej ordynacji wyborczej gminy miasta Lwowa. Delegacja wskazuje miarodajnym czynnikom na doniosłe zna-

czenie postulatów społeczeństwa polskiego ze względu na specjalny charakter Lwowa jako ważnej placówki kresowej. Równocześnie dowiadujemy się, że projekt nowej ordynacji wyborczej gminnej będzie przedmiotem dalszych obrad na najbliższym posiedzeniu komisji administracyjnej Sejmu.

Bezstronne wybory w Sandomierskiem

OKÓLNIK MIN. JÓZEWSKIEGO DO WŁADZ ADMINISTRACYJNYCH.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 9. stycznia. (Z) Jak się dowiadujemy, Min. spraw wewn. Józewski wydał okólnik w związku ze zbliżającymi się uzupełniającymi wyborami w Sandomierskiem. W o-

okólniku nakazuje władzom administracyjnym przestrzeganie bezwzględnej bezstronności przy prowadzeniu wyborów.

AMBASADOR WŁOSKI W WARSZAWIE WYJECHAŁ DO RZYMU.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 9. stycznia (st) Ambasador włoski w Warszawie Franklin Martin wyjechał do Rzymu w związku z uroczystościami ślubnymi J. K. Wysokości ks. Piemontu, następcy tronu włoskiego. Podczas nieobecności p. Ambasadora sprawami ambasady kierować będzie charge d'affaires radca Luigi Pertucci.

KANDYDAT NA BUDDYSTĘ.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 9. stycznia. (st) Do władz administracyjnych w Warszawie zgłosił się niejaki Maurvey Wojliner, agent handlowy i prosił o wydanie mu paszportu na wyjazd do Chin. Jako cel swego wyjazdu podaje Wojliner chęć przyjęcia wiary buddyjskiej. P. Wojliner studjuje od dłuższego czasu język chiński i uważa, że religja Buddy jest najlepszą ze wszystkich. Kandydat na buddystę sądzi, że po powrocie do kraju uda mu się pozyskać więcej wyznawców tej wiary i stworzyć nawet w Warszawie całą gminę buddystów, któraby miała własną świątynię, cementarz itd.

KONSUL MEKSYKAŃSKI W WARSZAWIE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 9 stycznia. (st) P. Prezydent Rzplitej uznał w charakterze konsula meksykańskiego w Warszawie p. Raula Rodriguez Duarte i udzielił exequator jego listom komisyjnym.

KREDYTY DODATKOWE NA R. 1929/30

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 9. stycznia (Z) Jak już donieśliśmy, rząd występuje do Sejmu z projektem ustaw o dodatkowych kredytach na r. 1929/30. Projekt ustawy wyłącznie do Sejmu dnia 10. bm. i zawierać ma szczegółowo umotywowane wnioski na ogólną sumę 38 milj. zł. Ważniejsze pozycje tego projektu o dodatkowych kredytach są następujące: zwrot samorządowi podatków w kwocie 7.500 tys. zł., dotacje dla miast na pokrycie wydatków w wyniku umowy inwestycyjnej z amerykańską firmą Ollen 7 milj. zł. na budowę centralnego gmachu wychowania fizycznego 700 tys. zł., na zwrot cał przy eksporcie 1.200 tys. zł. na długi państwowe wewnętrzne, na kapitał i odsetki 12.300 tys. na wykończenie państwowych zakładów związków azotowych w Mościcach 2 milj. zł., na fundusz dyspozycyjny MSW. 4 milj. zł. Ponadto obciążenie zawierać będzie szereg drobniejszych pozycji nieodpornych dla należytego funkcjonowania administracji państwowej.

ROZBUDOWA SIECI TELEFONICZNEJ W WARSZAWIE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 9. stycznia. (A.W). W roku ub. Warszawa bardzo wydawnie rozbudowała swoją sieć telefoniczną. Przyczyniło się do tego głównie rozszerzenie granic miasta, w których PASTA obowiązana była instalować aparaty bez specjalnych dopłat. W dn. 1. bm. w Warszawie było 51.377 aparatów telefonicznych. W dn. 1. stycznia roku ub. zanotowano 45.776 aparatów, zatem liczba aparatów wzrosła o 5.601 sztuk.

KRYZYS W PRZEMYSŁE WŁÓKIENNICZYM.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 9 stycznia. (st) Stan unieruchomienia przemysłu włókienniczego zwiększył się w ub. tygodniu bardzo znacznie. W większych fabrykach jak Wittingen, Krusche, Schweitzer zredukowano około 3 tys. robotników. W średnich zakładach zmniejszono ilość dni pracy z 3 na 2 w tygodniu. Według danych, posiadanych przez Związek włókienniczy, stan zatrudnienia w bielskim przemyśle włókienniczym wynosi 40 pro.

POD NIEWŁAŚCIWYM ADRESEM.

Warszawa, 9. stycznia (PAT) Gabinet ministra spraw wojskowych komunikuje: Wszelkie podania i prośby, odnoszące się do kandydatów, względnie uczniów szkół podchor. piechoty zawodowych, szkół podchor. rez. piech., korpusów kadetów, oraz szkoły podoficerskiej dla małoletnich w Koninie, należy kierować wprost do odnośnych szkół. Podania i prośby w tych sprawach skierowane bezpośrednio do Dep. Piechoty Min. spr. wojsk. od dn. 1. stycznia 1930 r. pozostaną bez odpowiedzi.

Skandal, który kompromituje nas zagranicą: HISTORIA zdradzonego telefonogramu

Wyjaśnienie sensacyjnej afery politycznej w Warszawie.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 9. stycznia. Godz. 4-ta rano. (Z). Wczoraj późnym wieczorem do wiadomości kół politycznych doszły informacje, że

PEWNA ROZMOWA TELEFONICZNA WIELKIEJ WAGI PAŃSTWOWEJ, w niewytłumaczony dotychczas sposób dostała się do wiadomości osób postronnych i niepowołanych.

Ze względu na spóźnioną porę Korespondent Wasz uzyskał dopiero nad ranem pozytywne informacje, stwierdzające fakt powyższy. Także zbliżony do rządu dzisiejszy „Ekspress Poranny” zawiera potwierdzenie powyższych niezwykle sensacyjnych informacji.

Informują mianowicie z miarodajnego źródła, że do wiadomości rządu doszło, iż

TAJEMNICA I BEZPIECZEŃSTWO INFORMACYJ TELEFONICZNYCH w państwie polskim znajduje się pod

Obrzynie wrażenie w kołach politycznych

Zarządzone w powyższej formie śledztwo wywołało oczywiście w kołach politycznych

OLBRZYME WRAŻENIE. Nie ulega wątpliwości, że ujawniona droga podsłuchu telefonicznego

WAŻNA TAJEMNICA PAŃSTWOWA posiadać musi szczególne znaczenie i wagę.

„Ekspress Poranny” w komentarzu powyższych informacji stwierdza, że w prowadzonym śledztwie chodzi przede wszystkim o ustalenie możliwości istnienia stacji podsłuchowej, oraz zbadanie urządzeń podsłuchów telefonicznych przez organizacyjne prywatne. Oczywiście największe zaciekawienie budzić muszą wyniki śledztwa, gdzie znajduje się urządzenie stacji podsłuchowej i jakie to

ORGANIZACJE PRYWATNE mogły drogą podsłuchów telefonicznych najwyższych osobistości państwa zdobywać czy użytkować najważniejsze tajemnice państwowe.

Należy przypomnieć, że Konstytucja Rzplitej gwarantuje także obywatelom tajemnicę pocztowo - telegraficzną i art. 26 Konstytucji postanawia: „Tajemnica listów i korespondencji może być naruszona tylko w wypadkach prawem przewidzianych, artykuł zaś 124 Konstytucji głosi, że czasowe zawieszenie praw obywatelskich, w tem tajemnicy korespondencji zarządzić może tylko Rada Min. na zezwolenie Prezydenta Rzplitej i to

PODCZAS WOJNY, gdy grozi wybuch wojny, lub w razie rozruchów wewnętrznych lub rozległych knozań

O CHARAKTERZE ZDRADY STANU, zagrażających Konstytucji państwa, albo bezpieczeństwu obywateli. Konstytucja państwa polskiego gwarantuje zatem w sposób zdecydowany i jasny tajemnicę pocztowo - telegraficzną i zalicza ją do najważniejszych praw

znakiem zapytania. Gdy sfery powołane otrzymały wiadomość, że bardzo ważna państwowa rozmowa telefoniczna stała się dla osób zupełnie nie powołanych wiadomą, rozpoczęło na polecenie władz wyższych

ENERGICZNE ŚLEDZTWO.

Władze sądowe postanowiły przystąpić z całą energią do wykrycia winnych tej niedyskrecji i zbadać, jak się wogóle przedstawia gwarancja tajemnicy rozmów telefonicznych.

W ciągu dnia wczorajszego kierownik Min. sprawiedliwości p. Dutkiewicz w porozumieniu z kompetentnymi ministrami resortowymi polecił **PRZEPROWADZENIE ŚLEDZTWA** sędziemu śledczemu do spraw wyjątkowej wagi p. Luksemburgowi.

Pierwsze kroki śledztwa sędziego Luksemburga otoczone są oczywiście **NAJŚCIŚLEJSZĄ TAJEMNICĄ.**

obywatelskich. Niema mowy o komunikacji telefonicznej, ale jest kwestją bezsporną, że telefony stanowią istotną część składową komunikacji pocztowej. Stwierdza to wyraźnie ustawa o pocztach z r. 1924, która gwarantu-

je nadto tajemnicę rozmów telefonicznych lokalnych i międzymiastowych. Wszelkie zatem nie oparte na przepi-

sach prawa naruszenie tajemnicy rozmów telefonicznych jest **KARYGODNEM NADUŻYCIEM.**

Ujęty winowajca.

Warszawa, 9. stycznia. (Z). Śledztwo prowadzone przez sędziego śledczego do spraw nadzwyczajnej wagi Luksemburga, **zaczęło szerokie kręgi.** Sprawa dotyczy ogłoszenia telefonogramu, wysłanego z polecenia premiera Bartla do p. Prezydenta Rzplitej w Spale. Telefonogram ten nadano z Pre-

zydum Rady Min. do pałacu w Spale i odebrany został przez jednego z adwokatów. Sędzia śledczy Luksemburg zawezwał dziś rano współpracownika Agencji Wschodniej Jana Seinfelda. Po kilkugodzinnej przesłuchaniu Seinfeld został aresztowany.

Rola p. Jana Seinfel'da.

TAJNE BIULETYNY ROZSYŁAŁ W KOPERTACH A. W.

Warszawa, 9. stycznia. (Z). Aresztowanie Seinfelda wywołało **wielkie wrażenie w kołach politycznych.** Seinfeld, który nie był członkiem zroszeń dziennikarskich, **woiwał się zwłaszcza w ostatnich czasach w koła polityczne.** Przed kilku miesiącami rozpoczął on wydawanie tajnego biuletynu, który był rozsyłany w kopertach A. W. za opłatą do rozmaitych osobistości świata gospodarczego i politycznego.

Władze bezpieczeństwa już przed kilku tygodniami wpadły na trop tej

afery i ujawniły **sensacyjne szczegóły, dotyczące tajnych biuletynów.** W biuletynach tych, redagowanych w formie sensacyjnej, **podawano prawdziwe i nieprawdziwe, ale niezwykle sensacyjne szczegóły rozmaitych narad politycznych w sferach najwyższych.**

Seinfeld byłby codziennym gościem w kawiarni Europejskiej, która, zwłaszcza w okresie przesilenia rządowego — jak wiadomo — odgrywała wybitną rolę jako centrum politycznych narad rozmaitych osobistości.

Za trzydzieści złotych... Dalsze szczegóły afery warszawskiej.

Warszawa, 9 stycznia. (Z) Ogólne zainteresowanie budzi oczywiście kwestia technicznego przejęcia doniosłej wagi treści telefonogramu, wysłanego do P. Prezydenta. Prasa dzisiejsza podaje obszerny materiał faktyczny historii t. zw. stacji podsłuchowej, która istniała przed kilku laty i — jak Czytelniczki „Gazety Porannej” sobie przypominają — została opieczętowana i skasowana przez ówczesnego Min. poczt i tel. p. Miedzińskiego, który z trybuny sejmowej wiadomość tę oficjalnie zakomunikował. Do czynników miarodajnych napływały dzisiaj zapytania, czy istnieje w dalszym ciągu stacja podsłuchowa, czy jest możliwe, że przez osoby prywatne została ona zorganizowana.

Na pytanie to prasa popołudniowa odpowiada, że **jest to zupełnie wykluczone.** Zorganizowanie stacji podsłuchowej byłoby możliwe tylko w porozumieniu bądź z zarządem telefonów, bądź też ze stacją międzymiastową.

Sędzia śledczy Luksemburg prowadził śledztwo przez całą noc i cały dzień dzisiejszy. Aresztowanie Seinfelda odbyło się wśród okoliczności **niezmiernie charakterystycznych.** — Oto dziś rano do sędziego śledczego Luksemburga został **wwezany również współpracownik „Placówki” p. Harten** (Henryk Spiegel). Sędzia Luksemburg ukazując Hartenowi egzemplarz drukowanego na maszynie na cieniułkiej

biuńce poufnego komunikatu, w którym była przytoczona treść rozmowy między Premierem Bartlem, desygnowanym wówczas na Premiera a Prezydentem Rzplitej, oświadczył, że **według zeznań Seinfelda, Harten ma być redaktorem i wydawcą owego komunikatu i dodał przytem, że ów Seinfeld w zeznaniach swych stwierdził, że komunikat dostał od p. Hartena.** Niezwłoczna konfrontacja p. Hartena z Seinfeldem ujawniła fałszywe zeznania Seinfelda, który widząc się w sytuacji bez wyjścia, **usiłował w ostatniej chwili zrzucić winę na współpracownika „Placówki”.** Seinfeld zeznał, że Harten niema z tem nic wspólnego i że on był autorem owego komunikatu. Wobec takiego obrotu sprawy, **Harten został natychmiast zwolniony, Seinfeld zaś aresztowany.** Seinfeld zeznał, że wydawany komunikat tajny sprzedał m. i. za 30 zł. pewnej urzędniczce Min. pracy i opieki społ.

SZCZEGÓŁY ŚLEDZTWA NIE STANOWIĄ JUŻ TAJEMNICY.

Warszawa, 9 stycznia. (Z) Zapytany przez dziennikarzy sędzia śledczy Luksemburg, czy można ogłosić szczegóły śledztwa, oświadczył, że **nie widzi obecnie żadnych przeszkód ze względu na to, że autor komunikatu jest już znany i aresztowany.**

Z nitki do kłębka.

SEINFELD REDAGOWAŁ KOMUNIKAT NA POLECENIE DYREKTORA A. W. P. SZCZEPANIKA.

Warszawa, 9 stycznia. (Z) Z poinformowanego źródła korespondent Wasz otrzymał następujące informacje: Od dłuższego czasu uwagę władz bezpieczeństwa zwracał kursujący, zwłaszcza w sferach dziennikarskich, politycznych i bankowych **poufny komunikat,** omawiający różne zagadnienia zupełnie dowolnie i niezgodnie z prawdą. **W dniu 28 grudnia 1929 w owym komunikacie poufnym ukazał się meldunek o rozmowie, jaką w dniu**

27 grudnia o godz. 9 wieczorem prowadzono między Zamkiem w Warszawie a pałacem w Spale o wyniku misji prof. dra Bartla, tworzącego rząd. Meldunek ten został w komunikacie

złośliwie sfałszowany.

Sędzia do spraw szczególnej wagi, p. Luksemburg, który powołany został do prowadzenia śledztwa w tej sprawie, otrzymał rzeczowy materiał, stwierdzający, że wiadomość o rozmowie

między Zamkiem a Spalą została zdobyta na drodze podsłuchu telefonicznego. Najbliższe dni wykażą, w jaki sposób podsłuch ten został dokonany. Aresztowany jako podejrzany o wspólny udział w całej powyższej sprawie Seinfeld podczas przesłuchania wstępnego zeznał, iż zajmował się redagowaniem wspomnianego powyżej komunikatu poufnego na skutek polecenia naczelnego dyrektora Agencji Wschodniej, Szczepanika.

Dowiadujemy się ponadto, że Seinfeld był nieoficjalnym współpracownikiem tygodnika „Placówki”, do Syndykatu dziennikarzy nigdy nie należał, ale — jak nas informują — mimo to otrzymał niedawno z kancelarii sejmowej kartę wstępu do Sejmu z prawem wolnej cyrkulacji po całym gmachu wbrew głosom protestu ze strony zarządu Klubu Sprawozdawców Parlamentarnych.

Premier Bartel u Marszałka Piłsudskiego

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 9. stycznia (Z) Dziś c. g. dzinną konferencję z Marsz. Piłsudskim w Belwederze.

Min. Boerner o aferze podsłuchowej.

ROZMOWA Z KORESPONDENTEM „GAZETY PORANNEJ”.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 9. stycznia. (Z) W związku z wiadomościami o podsłuchaniu urzędowej rozmowy telefonicznej przez czynniki niepowołane, zwrócił się Wasz Korespondent do p. Ministra poczt i tel. inż. Boenera z prośbą o udzielenie informacji w tej sprawie. P. min. Boerner oświadczył: „Jak panu wiadomo, dochodze nie w tej sprawie jest w toku, więc bliższych szczegółów komunikować panu nie mogę. Mogę panu powiedzieć tylko jedno, że ze swej strony powołałem komisję techniczną, która ma służyć panu sędziemu śledczemu przy prowadzeniu dochodzenia, wymagającego szczególnej znajomości urządzeń telefonicznych. Komisja ta pracę już rozpoczęła i mam nadzieję, że przyczyni się ze swej strony do wyjaśnienia sprawy.

Komunikat Agencji Wschodniej.

Lwów, 10. stycznia.

Otrzymałmśmy następujący komunikat z prośbą o umieszczenie:

Wobec ukazania się w niektórych piśmiach informacji, jakoby aresztowany w sprawie znanego podsłuchu p. Seinfeld rozpowszechniał „zakonspirowane, nielegalne biuletyny Agencji Wschodniej” — Agencja Wschodnia komunikuje, że żądanych biuletynów nielegalnych nie wydaje

i nie rozpowszechnia. Biuletyny prasowe z firmą AW. są znane w redakcjach i nikt bez sprawdzenia źródła niema prawa podawać o Agencji Wschodniej nieścisłych wiadomości. Jak pozatem ogólnie wiadomo, dla informowania prasy AW. korzysta ze znanych i dostępnych źródeł urzędowych i prywatnych.

Agencja Wschodnia.

Pozostawione bez dozoru dzieci

SPOWODOWAŁY POŻAR I TYLKO SZCZĘŚLIWYM ZBIEGIEM OKOLICZNOŚCI ZOSTAŁY URATOWANE.

Lwów, 10. stycznia.

(—) Już niejednokrotnie pozostawianie nieletnich dzieci bez dozoru, doprowadzało do strasznej tragedji. — Przypomnijmy jedną z największych katastrof, która wydarzyła się przed trzema laty przy ul. Gródeckiej 38 i pochłonęła ofiary w życiu dwojga małych dzieci. Tragedja ta została spowodowana nieostrożnością matki, która w okresie mskich świąt wyszła z mieszkania do sklepu i pozostawiła w mieszkaniu dwoje nieletnich dzieci, a drzwi zamknęła na klucz. — Jedno z dzieci bawiąc się koło kuchni, wyrzuciło z niej żarzące się węgle, które spowodowały pożar, w następstwie którego dzieci żywcem spłonęły.

Omal że podobna tragedja nie rozegrała się wczoraj popołudniu przy ul. Sokoła 3. Dozorczyni tego domu Anna Biłyk o 12 w południe wyszła z domu do sklepu i również pozostawiła dwoje nieletnich dzieci w mieszkaniu, zamykając je na klucz. Podczas chwilowej nieobecności matki jedno z dzieci zaświeciło świeczkę na drzewku, tak, że świeczka spadła, a od płomienia jej zajęła się pościel na kanapie, następnie kanapa i inne meble. Na szczęście w samą porę pożar zauważyli sąsiedzi,

którzy wyważyli drzwi, wydobyli dzieci, a następnie zaalarmowali straż pożarną. Straż po przybyciu ogień ugasiła. Gdyby nie rychła interwencja sąsiadów, byłibyśmy mieli ponurą tragedję, wywołaną niedbalstwem ze strony matki, która byłaby sama przyczyną swego nieszczęścia.

PLANTACJA WINOGRON POD CZORTKOWEM.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 9. stycznia (st) W południowo-wschodnim zakątku Podola pod Czortkowem, została założona wielka plantacja winogron. Ponieważ klimat tej okolicy jest bardzo łagodny, można się spodziewać wielkiego zbioru polskien winogron już w roku przyszłym.

KATASTROFALNY POŻAR.

Dalhousie (Kanada) 9. stycznia. (PAT.) Pożar zniszczył tu 14-cie budynków. W czasie próby wysadzenia dynamitem sąsiednich zabudowań, w celu zlokalizowania pożaru, 6-ciu ludzi odniosło rany. Szkody materialne obliczają na pół miliona dolarów.

U Marsz. Piłsudskiego

BAWIŁA DEPUTACJA ZAGŁĘBIA BORYSŁAWSKIEGO.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 9 stycznia. (Z) W dniu 9 bm. o godz. 5 popołudniu przyjął P. Marsz. Piłsudski w asystencji pułk. Becka w Belwederze deputację Zagłębia borysławskiego, prowadzoną przez starostę Porębskiego i posła dra Wojciechowskiego. W deputacji wzięli udział inż. Machnicki, burmistrz Borysławia, inż. Reutt, burmistrz Drohobycza, dr. Tannenbaum, zastępca burmistrza z Drohobycza, inż. Leniawski, burmistrz Tustanowic, Kazimierz Rostowski, komisarz gminy Mrażnica i Józef Krzewiecki, komisarz gminy Hubicze. Deputacja wręczyła P. Marszał

kowi dyplom obywatelstwa honorowego miast Drohobycza, Borysławia, Tustanowic oraz powiatu drohobyckiego. P. Marszałek zaszczycił przybyłych kilkuminutową rozmową, wyrażając swoje zadowolenie z przyjazdu delegatów tej ziemi, która jest mu równie droga jak inne ziemie kresowe z Wilnem i Śląskiem na czele, poczem rozmawiał kolejno z burm. Machnickim, w którym przypomniał sobie dawnego oficera legionów z przed 15 lat, ze starostą Porębskim i innymi. Po wręczeniu artystycznie wykonanego albumu, deputacja opuściła Belweder

Tajemnica przystanku tramwajowego.

ZAGADKOWY PAKIET A KŁOPOTY P. SILBERSCHLAGA.

Lwów, 10 stycznia.

(—) Sędzia radca Szulistawski rozpatrywał wczoraj sprawę Mojżesza Silberschlaga, osadzonego o kradzież pakunku, zawierającego pończochy, wartości 270 zł. na szkodę Młyny Gelber. Kradzież ta została popełniona koło przystanku tramwajowego, naprzeciw Teatru Wielkiego. Jak twierdzi oskarżony Silberschlag, dnia tego znajdował się przypadkiem w bramie realności przy ul. Zamarystynowskiej 36 i gdy tam na kogoś czekał, naraz zjawiono się jakichś dwóch osobników, którzy potrącili go, a gdy wybiegli, ujrzał w bramie jakiś pakiet. Namyslił się, co z tem zrobić i doszedł do przekonania, że ponieważ mogą go złodziej ukraść, trzeba się nim zaopiekować, tembardziej, że przypuszczał, że może w pakiecie tym znajduje się porzucone dziecko.

Policja, poszukując sprawcy kradzieży, wpadła do mieszkania jego brata Zellermajera w chwili właśnie, gdy Silberschlag jeszcze z jakimś osobnikiem zajęci byli rozwijaniem pakunku. Towarzysz Silberschlaga na widok posterunkowego zbiegł, zaś sam Silberschlag począł posterunkowemu stawiać opór. Zapytany na wczorajszej rozprawie, dlaczego zaatakował posterunkowego, odpowiedział p. Silberschlag: „Panie radco, przysięgam, że jeżeli pan posterunkowy zezna pod przysięgą, że mój jeden palec był na nim, to ja dam sobie głowę obciąć”. Ponieważ przewód sądowy nie wykazał, by oskarżony dopuścił się tej kradzieży, przeto sędzia od zarzutu kradzieży go uwolnił, a jedynie zasądził za obrazę posterunkowego w służbie na 4 dni aresztu.

Strzały na Dworcu Głównym

JAKO WYNIK SPRZECZKI MIĘDZY URZĘDNIKIEM KOLEJOWYM A ŚMIECIARZEM.

Lwów, 10. stycznia.

(—) Zagadkowa scena rozegrała się wczoraj na dworcu głównym. Oto z niewyjaśnionej na razie przyczyny powstała awantura między śmieciarzem Julianem Bartolenim, zam. w Lewandówce, a Marjanem Czerniawskim, urzędnikiem kolejowym, zam.

przy ul. Łyczakowskiej. W czasie tej awantury padły trzy strzały rewolwerowe, z których jeden zranił Bartoleniego w lewą rękę, a drugi w lewą nogę powyżej kolana. Bartoleniego po zapotrzeniu go przez Pogotowie pozostawiono opiece domowej. Dochodzenia prowadzi policja.

ARCYBISKUPI I BISKUPI ITALSCY SENATORAMI KRÓLESTWA.

Gitta del Vaticano, 9 stycznia. (PAT)

Dowiadujemy się z miarodajnych źródeł, że J. K. M. Wiktor Emanuel mianuje przy najbliższej okazji kilku wybitniejszych arcybiskupów i biskupów italskich senatorami Królestwa. Zachodzi logiczne pytanie, czy kardynałowie Włosi mogą być senatorami. — Informują nas w tej sprawie, że aczkolwiek wszyscy członkowie Świętego Kolegium, rezydujący w Rzymie, są obywatelami państwa papieskiego, a więc pozbawieni są jednego z najbardziej podstawowych warunków możności wejścia do senatu, to jednak kardynałowie arcybiskupowie djecezji italskich będą mogli zostać senatorami. Mówi się na razie o mianowaniu kardynała Maffiego, arcybiskupa Pizy oraz kardynała Schustra, arcybiskupa Medjolanu, który jest pierwszym kardynałem, jaki złożył przysięgę wierności w ręce króla Wiktor Emanuela.

CŁO NA SALETRE CHILIJSKĄ.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 9. stycznia. (Z) Komisja skarbowa pod przewodnictwem posła Krzyżanowskiego (BB) rozważała dziś wniosek o zniesienie cła na saletrę chilijską. W dyskusji przemawiał Min. przem. i handlu inż. Kwiatkowski. Postanowiono przed powzięciem decyzji zasięgnąć opinii komisji rolnej.

RADIOGRAFICZNA KOMUNIKACJA OBRAZOWA

MIĘDZY ANGLJĄ A NIEMCAMI

London, 9. stycznia. (AW). Nastąpiło tu oficjalne otwarcie radiograficznej komunikacji obrazowej systemu Carolusa między Anglją a Niemcami. Niemiecki minister poczt przesał angielskiemu ministrowi poczt przesyłki angielskiemu swą fotografię z podrowieniami, na co minister angielski odpowiedział w podobny sposób. W najbliższym czasie ma być otwarte radiograficzne przekazywanie fotografii między Praqą a Berlinem.

Konkurs karnawałowy „Gazety Porannej“.

Czy pragnie Pani mieć artystycznie wykonaną swoją podobiznę?

Błękitny lis, collier z tchórzy, tuzin jedwabnych kombinacji i pięć bonów na zdjęcia fotograficzne w art. Zakładzie fotogr. Hennera -- oto dziewiętnaście premij naszego Konkursu.

Lwów, 10. stycznia.

Dziewiętnastka! Oto cyfra, którą osiągnęła w dniu dzisiejszym liczba ogłoszonych premij konkursu karnawałowego „Gazety Porannej“.

Koroną naszej akcji konkursowej jest, rzecz jasna,

pierwsza premia, dokoła której osnuwają się najpiękniejsze marzenia i najśmielsze nadzieje Czytelniczek „Gazety Porannej“.

Przepiękny błękitny lis, który zawsze i we wszystkich warunkach stanowi najwytworniejszą ozdobę stroju — równie na miejscu do toalety wieczorowej, jako entréc balowe, jak do eleganckiego kompletu na ulicę.

Ofiarowaniem tego wspaniałego futra na konkurs karnawałowy „Gaz. Porannej“ uczyniła znana zaszczytnie firma futrzana S. Fisch przy ul. Hetmańskiej 1. 20, prawdziwie wielki gest, na który może sobie pozwolić tylko naprawdę pierwszorzędny magazyn.

Ta z Czytelniczek „Gazety Porannej“ która otrzyma drugą nagrodę, ofiarowaną także przez wyżej wymienioną firmę, to jest collier z prawdziwych tchórzy, wyjdzie również w pełnym tego słowa znaczeniu, jako triumfatorka z turnieju konkursowego

ni to — obok królowej — pierwsza dama dworu.

A w dniu wczorajszym poznałyście Miłe Czytelniczki dalszy poczet cennych nagród. Premje 3-cia do 14-tej stanowią

prześliczne kombinacje jedwabne w najwytworniejszym wykonaniu, ofiarowane na nasz konkurs karnawałowy przez pierwszorzędną, posiadającą od dziesiątek lat pełne uznanie publiczności, firmę artykułów bieliznianych M. Beyer i Ska przy ul. Legionów 1. 1.

Przyjrzyjcie się Miłe Panie wspaniałym wystawom firmy M. Beyer.

Cały ten wykwint, jaki Was olśniewa z poza lustrzanych szyb, znajdziecie urzeczywistniony w wytwornych kombinacjach, przeznaczonych na premje

konkursowe. Najdelikatniejsze koronki, najkunsztowniejsze hafty ręczne i maszynowe, najlepszy materiał w najpiękniej dobranych kolorach.

A więc już doszliśmy do czternastu premij.

I oto znowu odchyła się zasłona! Dalszych pięć laureatek konkursowych czeka równie miła niespodzianka, dzięki przystąpieniu do na-

szej akcji konkursowej Artystycznego Zakładu Fotograficznego Hennera (właściciel Marcin Jaeger) ul. Koralnicka 1. 4.

Widzę już niezwykle zainteresowanie w Waszych oczach, Miłe Czytelniczki! Bo wszak wiadomo powszechnie, że zdjęcia wykonywane w tym atelier fotograficznym równają się portretom, mają wartość dzieł sztuki.

I oto właśnie ten Zakład art. fot. ofiarowuje na nasz konkurs

5 bonów.

Każdy bon zaś uprawnia do otrzymania pół tuzina artystycznych zdjęć gabinetowych w dwóch pozycjach.

To jest tajemnica premij od piętnastu do dziewiętnastu.

W najbliższych dniach dowiecie się Miłe Czytelniczki, o dalszych, równie atrakcyjnych nagrodach, zaś już w dniu 16. bm. we czwartek wraz z ogłoszeniem pełnej listy premij, ukaże się w „Gazecie Porannej“ pierwszy kupon naszego wielkiego konkursu karnawałowego!

Min. Czerwiński przybywa do Lwowa

I WEZMIE UDZIAŁ W AKADEMII, POŚWIĘCONEJ. ZAGADNIENIOM OŚWIATOWYM.

Lwów, 10 stycznia.

(—) Jak się dowiadujemy, dnia 12 stycznia przybywa do Lwowa minister oświaty dr. Czerwiński i weźmie

udział w Akademii poświęconej zagadnieniom oświatowym. Referat główny wygłosi posłanka p. Jaworska.

Przejażdżka karawanem.

W JAKI SPOSÓB MAŻ SKARCIŁ PŁOCHĄ ŻONĘ.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 9. stycznia. (st) Do dyrekcji towarzystwa samochodów pogrzebowych w Warszawie zwrócił się ktoś telefonicznie:

— Proszę zajechać pod bramę nr. 32 przy ul. Świętojerskiej celem przewiezienia zwłok na cmentarz żydowski.

Do szofera podszedł jakiś pan, który oświadczył mu:

— Proszę pana, postanowiliśmy

zwłoki pozostawić jeszcze do jutra. Ponieważ jednak teraz muszę z żoną pojechać na cmentarz, niech pan nas zawiezie, a ja zapłacę całą należność.

Do samochodu podeszła jakaś kobieta i wsiadła wraz z owym mężczyzną do samochodu. Szofer dosłyszał tylko okrzyk. Samochód ruszył. Kiedy dojechano do cmentarza, pasażerowie opuścili auto.

— Jechaliśmy karawanem — odezwał się mężczyzna — tym właśnie samochodem na to samo miejsce zajedziesz, jeżeli nie skończysz tych amarów z Bernardem.

Kobieta padła nieprzytomna na bruk. Przerażony mąż zawołał taksówkę i pośpiesznie zawiózł zemdloną żonę do domu.

Popierajcie Ligę morską i rzeczną!

Oddaj mi meble!

WOŁA P. JETTI SZAPIRA POD ADRESEM P. JÓZEFA TEITELBAUMA.

Lwów 10. stycznia.

(—) Ciekawe doniesienie wpłynęło wczoraj do Komisarjatu III., a będące niewątpliwie wynikiem walk o mieszkanie, a zarazem dowodem już niejednokrotnie podnoszonych przez nas faktów nieludzkiego wprost postępowania niektórych właścicieli realności. Oto Jetti Szapira, zam. przy ul. św. Anny 17 doniosła policji, że onegdaj Józef Teitelbaum, właściciel realności przy ul. Alembeków 8, pod nieobecność brata donoszącego Samuela Szapiry, rozbił

drzwi jego mieszkania i skradł 2 łóżka, 2 szafy, 2 szafki nocne, psychę, stół, krzesło, 4 obrusy, 2 pierzyny, 2 poduszki oraz bieliznę damską i męską, wartości 3.000 zł. — Jednym słowem skradł mu całą zawartość mieszkania. Oczywiście, że doniesienie o kradzieży wygląda nieprawdopodobnie, raczej przypuścić należy, że „sympatyczny“ ten gospodarz, chcąc się w jakiś sposób lokatora pozbyć, wyniósł mu rzeczy z mieszkania i gdzieś je ukrył. Policja prowadzi w tej sprawie dochodzenia.

Zuchwały zamach morderczy

NA POSŁAŃCA POCZTOWEGO.

Lwów, 10 stycznia.

(—) Onegdaj w powiecie brzozowskim wydarzył się fakt niebywale zuchwałego usiłowanego morderstwa rabunkowego na osobie posłańca pocztowego, który cudem wprost uszedł z życiem.

Oto niejaki Józef Tag, liczący lat 22, zamieszkały w Wesolej, (powiat Brzozów), spotkawszy na drodze posłańca pocztowego, Karola Korzydło, razem z nim szedł w kierunku domu. Gdy znaleźli się w lesie, naraz wy dobył rewolwer i oddał do Korzydły 3 strzały, raniąc go ciężko w kark. Ciężko raniony Korzydło stracił przytomność i upadł na ziemię. Tag będąc przekonany, że Korzydło już nie żyje, zaciągnął go do pobliskiego lasu i ukrył go w wąwozie, przykrywając liśćmi, sam zaś po zrabowaniu mu torby skórzanej, zawierającej przesyłki pocztowe, zbiegł. Po upływie kilku nastu minut Korzydło przyszedł do przytomności i przyczołgał się na drogę i został następnie odnaleziony przez przechodniów i odwieziony do szpitala.

Na podstawie zeznań Korzydły zarządono pościg za zbiegłym zbrodniarzem i na ślad jego natrafiono w gminie Błażowej. Tag na widok funkcjonariuszy policyjnych usiłował popełnić samobójstwo i strzelił do siebie z rewolweru w skroń, lecz spowodował tylko lekkie zranienie. Przesłuchany przez policję, nie dał żadnych wyjaśnień, symulując umysłowo chorego.

Taga wraz z rewolwerem i dowodami życiowymi odstawiono do dyspozycji Prokuratora w Sanoku, zaś Korzydło, którego stan jest groźny, pozostaje w leżeniu w szpitalu w Rzeszowie.

List otwarty i jego skutki.

ARESztOWANIE URZĘDNIKA KOLEJOWEGO ZA WYŁUDZANIE PIENIĘDZY POD POZOREM WYROBIENIA POSADY.

Lwów, 10. stycznia.

(—) W swoim czasie w „Dzienniku Ludowym“ pojawił się list pewnej wdowy po kolejarzu z Żółkwi, w którym publicznie oskarżyła urzędnika kolejowego Eugenjusza Schönthalera, zam. przy ul. Dekerta 21. o to, że wyłudził od niej kwotę 400 zł. pod pozorem, że wyrobi jej córce posadę przy kolei i posady nie wyrobił, zaś pieniądze nie chciał zwrócić. Treścią tego listu otwartego zajął się osobiście prezes Dyrekcji kolejowej Prachtel-Morawiański i w kilka dni później zawiadomił prasę, że treść tego listu była zgodna z prawdą i wytoczył Schönthalerowi dochodzenia dyscyplinarne. Równoległe z dochodzeniami dyscyplinarnymi, ze względu na charakter karny tej sprawy, podjęły dochodzenia organy policyjne, a w toku licznych przesłuchań wyszły na jaw liczne nadużycia Schönthalera, polegające nie tylko na wyłudzeniu różnych kwot pod tytułem przyrzekania posad, ale też na oszustwach przez wyłudzenie

weksli, jako kaucje na różne dostawy itd. W wyniku tych dochodzeń wczoraj Schönthaler aresztowano i odstawiono do dyspozycji sędziego śledczego. Bliższe szczegóły tej afery podamy jutro.

Znowu Katarzyna II.

TYM RAZEM W KOMEDJI.

Lwów, 10 stycznia.

{=} Alfred Savoir, dobrze znany w Polsce z licznych komedji, wystawianych na naszych scenach, oświadczył w wywiadzie, udzielonym jednemu z tygodników teatralnych paryskich, że pracuje nad sztuką historyczną. Ma to być sztuka w 7-u obrazach, której bohaterką będzie Katarzyna II, ale nie ta Katarzyna, którą znamy tak dobrze z kamt historii, tylko młodzianka wielka księżna. Sztuka nosić będzie tytuł „La Petite Catherine“. Główne postacie kobiece, to carowa Elżbieta i wielka księżna Katarzyna, ale bohaterami właściwymi sztuki będą ci, których widzowie wcale nie zobaczą: Walter jako duch Encyklopedystów i Fryderyk II. jako uzmysłowienie ducha militarne go i despoty-

zmu oświeconego wieku 18-go.

Na zakończenie swego wywiadu powiedział Savoir, że nie pominie w sztuce żadnego z faktów historycznych, nawet meżobójstwa, popełnionego przez Katarzynę, ale wszystkie te fakty będą traktowane bez tragicznego patosu.

Anegdota o skąpstwie Szkotów.

LEGENDARNY KRAJ SKNERSTWA.

Lwów, 10. stycznia.

Szkoci słyną w Anglii ze skąpstwa, posuniętego aż do ostatnich granic. Na ten temat opowiadają sobie Anglicy setki najdziwniejszych anegdot i dowcipów. Dowcip angielski upodobał sobie przytem specjalnie miasto Aberdeen i jego mieszkańców, którzy dzie-

zą pono prym w nocie sknerstwa.

Pewien obywatel z Aberdeen spędził swój urlop w Londynie u dobrych znajomych. Gościna nie kosztowała go ani pensa. Po powrocie do Aberdeen pytają się go przyjaciele: „Coś wydał w Londynie, życie jest tam podobno beczelnie drogie?“. A na to nasz aberdeenczyk ze smutkiem: „Mój urlopl“

Dwaj obywatele Aberdeenu stają przed sądem z oskarżenia o wycyznianie burd na ulicy w stanie pijanym. — „A gdzie jest ten trzeci? — pyta się sędzia. — Jaki trzeci? — odpowiadają zdumieni winowajcy. — „No proszę was — rzecze sędzia — nie chcecie chyba wnówić we mnie, żeście sami zapłacili za swoją whiskey“.

W Aberdeen proszą na obiad. „Jack — pyta Sandy, czy zjadłbyś ze mną obiad?“. — „O, bardzo chętnie, Sandy“ — „Doskonale. A więc o 8 wieczór u ciebie!“.

— „Czemu jesteś w złym humorze, Peggy? — A niech to djabli wezmą, klnie Peggy (z Aberdeen) i drapie się w głowę, nie człowiek nie może zaoszczędzić. Pomyśl no tylko, jak się to ubranie zużywa! Jeśli siedzę — niszcze spodnie, a gdy stoję — zużywa drogą obuwie“.

W Aberdeen obniżono ceny papierosów. Z tego powodu powstało wielkie oburzenie wśród niepalących. — „Życie jest coraz droższe — skarżył się głośno jeden z nich: Od czasu gdy papierosy potaniały tak idiotycznie, oszczędzam na każdej sztuce, której nie wypalam, o jednego pensa mniej“.

Przed urzędem pocztowym w Aberdeen stoi młody człowiek, który wysłał telegraficznie oświadczyzny do swej lubej. Cały dzień czeka cierpliwie na odpowiedź od Jane. Odpowiedzi niema. Wreszcie wieczorem młodzieniec zabiera się z radosną miną do powrotu. W domu oświadcza z entuzjazmem swym rodzicom: — Jane jest od odpowiednią dla mnie żoną, czeka z nadaniem odpowiedzi telegraficznej na tańszą nocną taryfę“.

APOLLO! Dziś z powodu koncertu tylko 2 przedstawienia o 3 i 5:20 wstęp tylko oddzielnie na seansy.

Spiewający Błazen

Przedprzedaż biletów od 11—12 i popoł. od 2-giej.

Życie straciło dla nich urok...

DWA SAMOBÓJSTWA NA TERENIE WOJEWÓDZTWA TARNO-POLSKIEGO.

Lwów, 10. stycznia.

(—) Na terenie województwa tarnopolskiego zanotowano już w pierwszych dniach br. dwa wypadki samobójstw. W dniu Nowego Roku o godz. 9 wieczorem strzałem rewolwerowym usiłowała pozbawić się życia 21-letnia Eleonora Jasińska, córka budnika kolejowego w Buczacz. Ciężko ranną desperatkę przewieziono do szpitala powszechnego w Stanisławo-

wie. Powodem samobójstwa miał być zawód miłosny.

Drugi wypadek samobójstwa wydarzył się w Borszczowie, gdzie zamieszkały emeryt. inspektor szkolny, liczący lat 82, Kazimierz Dobrowolski, strzałem rewolwerowym w usta pozbawił się życia. Przyczyną samobójstwa był rozstrój nerwowy i niechęć do życia.

Tragiczny epilog sprzeczki dziecięcej.

OJCIEC UJMĄC SIĘ ZA SWYM SYNIEM ZABIŁ JEDNEGO Z UCZESTNIKÓW BÓJKI.

Lwów, 10 stycznia.

(—) Onegdaj przedpołudniem na podwórzu gospodarza Ilka Herbaczuka w Zastawiu (pow. Tarnopol) odbywała się zabawa, w czasie której przyszło do sprzeczki między 11-letnim Bronisławem Greskowiczem a 12-letnim Romanem Zabłockim. Spór ten powstał o łaskę, do której obaj zgłosili swoje

pretensje. W chwili, gdy malcy wyrwali sobie przedmiot sporu z rąk, nadbiegł Józef Greskowicz i trzymanym w rękę kijem uderzył dwukrotnie w głowę Romana Zabłockiego, który stracił przytomność. Przywieziony do domu rodziców chłopak ten następnego dnia rano zmarł.

pieczeństwo, przed którym sam ostrzegł w swej książce, a mianowicie, że: „na pograniczu grozy, bez jakiegokolwiek przejścia stoi błazeństwo“. Od grozy więc, do groteski — droga bardzo krótka, a także i śliska. Pozwolę sobie przytoczyć zdanie tłumacza Requarqua'a F. Mirandoli. Wyrzucił się on, że: Jak żaden człowiek, poważnie i głęboko przejęty jakąś ideą, nie powita z sympatją jaskrawych afiszów, uprawiających propagandę jego idei — wiedząc, jakie jej przez to grozi zbanalizowanie i spłaszczenie, tak i Requarque nie mógł z sympatją i uznaniem wyrazić się o książce Requarqua'a, nawet jako zagorzały pacyfista. Bo i ona przypomina — niestety — zbyt często tylko jaskrawy i niesmaczny afisz „propagandowy“. A prawdziwy, przemysłany pacyfizm nie spodziewa się po takich środkach pożądanego rezultatu“.

Godną — tedy — przeczytania jest książka Requarqua'a — która niech będzie chociaż odtrutką po życiu tego cuchnącego jadu, jakim napełnił czytelników autor „Na zachodzie bez zmian“. Kto przeczytał jej dno, musi po drugie też sięgnąć!

Alfred Weycicki.

Turystów i sportowców
orketwia i wzmacnia
pieliszek

Każdy winien zostać
członkiem L. O. P. P.

FEJLETON „GAZ. POR.“ z 11. I. 1930.

DWAJ PANOWIE E. M. R.

Emil Marjusz Requarque — contra
Eryk Marja Remarque.

Remarque — Renn Barbusse — Kudliński — John Das Passosa — Sir Philip Gibbs — Hasek — Zweig — Gläser — Frey — Sheriff i w. in. — Oto plejada pisarzy grzebiących się w przygastych już pogorzeliśkach — w skrzepach krwi rannych i zabitych. — Oto korowód włóczący się po rozłogach umęczonych dusz ludzkich — po polach walk — zohydzający ludziom — człowieka. Oto wzniosli głosiciele potworności i tragizmu wojny — znamienici malarze grozy — apostołowie pacyfizmu.

Najwięcej wrzawy narobił E. M. Remarque swemi enuncjacjami o Pawle Bäumerze i towarzyszach. — Uwazam, że niezaskuzenie odniósł tak wielki sukces. Między nazwiskami — bowiem — jakie powyżej zacytowałem niejedno zasługuje na większą uwagę — a przedewszystkiem — Tad.

Kudliński, za swe dzieło pt.: „Smak świata“.

„Na zachodzie bez zmian“ — spowodowało wielu poważnych ludzi do zabrania głosu w sprawie Remarque'a. Walka owa odegrała się przeważnie na terenie „państwa bojaźni bożej“, pozostawiając zawsze miejsce dla dalszych utarczek. — Należytą odprawę piewcy fizjologicznych czynności, niewygód i niechlujstwa (bo te „rozkosze“ są w większym procencie balastem owej książki) dał wreszcie — wybitny myśliciel niemiecki, kryjący się pod złośliwym pseudonimem* Emila Marjusza Requarqua'a. Przedstawia on nam fragment pamiętnika żołnierza greckiego — uczestnika wojny trojańskiej, p. t.: „Pod Troją bez zmian“ (Kraków 1930, Udziałowa Spółka Wydawnicza — tłum. F. Mirandoli). — Gdybym chciał porównywać oryginał i parodię obu opowieści — o tem gdzie i co było „bez zmian“, musiałbym dysponować miejscem kilku fejtetonów. Zresztą, satyra jest tak niedwuznaczna i tak zjadliwa, że nie wymaga objaśnień. Utrzymana jest przy tem w dobrym tonie, tak, że nie widzę potrzeby bronienia jej. Mogę ją tylko polecić. A jeżeli niejednokrotnie parodysta sta-

je się zbyt rubasznym, to zawsze będzie miłszym od brudnego autora „Na zachodzie bez zmian“. Czyż bowiem groza wojny polega na niechlujstwie — wszach — schamieniu — zatraceniu wstydu?! — I to też — ale nie w tak przemożnej sile, jaką reprezentują te pierwiastki w elokubracjach Remarque'a.

Nie unika tych akcesorji — satyryk, ale nie rozrzuca się nad tymi, którzy w wspólnych posiedzeniach na sedesach latryn polowych znajdują wypoczynek. — Ironizuje. — W krzywym zwierciadle satyry ukazuje nam Remarque'a samego — nie tylko jego bohaterów.

Wstrętną jest wojna — owemu Tersytesowi zrehabilitowanemu. Bezsprzecznie. — Ale czy do niej wszystkich trzeba było zaganiać, zmuszać, czy też grały tu i siły pewnego heroizmu? — Dla Polaków to zagadnienie zda mi się być nieco godnym zastanowienia. — Dlatego też dziwnym jest mi entuzjazm moich współbraci — dla książki tego Pana — który nawet miał — pono — pretendować do nagrody Nobla. — Widział — on — wojnę, w żabiej perspektywie — krótkowidza. A w sposobie przedstawienia jej nie zwrócił uwagi na jedno niebez-

Miss France na rok 1930.

Czego pragnie od losu najpiękniejsza dziewczyna we Francji.

Lwów, 10 stycznia.

(jp) Francja posiada nową królową! Rzecz jasna, że jest nią **miss France**, królowa piękności wybrana na rok 1930.

Wybór królowej dokonał się z pełną uroczystością i

solennym ceremoniałem,

który towarzyszy zawsze temu aktowi, mającemu dla Francji istotnie

niepoślednie znaczenie.

Spółeczeństwo bowiem przywiązuje do wyboru królowej, będącej niejako uosobieniem rasy, większe znaczenie

aniżeli nawet do wypadków politycznych, które ogół mało się interesuje.

Nowa gwiazda piękności na firmamencie Francji nazywa się **Yvette Labrouse**, liczy lat 23 i jest zachwycającą brunetką, tryskającą życiem i werwą. **Kształna i wygimnastykowana, lecz zbudowana silnie, jest bardzo wysoka, bo wzrost jej wynosi 174 cm.** Pochodzi z Lyonu i w swoim mieście rodzinnym już **dwadzieścia dwa razy z rzędu uzyskiwała berło piękności.**

w swoim składzie najwyższą sumę kompetencji.

Po drugiej stronie, na estradzie zalanej prawdziwym morzem światła ukazywały się po kolei kandydatki. Wszystkie rodzaje piękności: brunetki, blondynki, złoto i rudowłose, postaci puzoniczne i subtelne, o kształtach efebów.

Jury miało do uwzględnienia

trzy warunki:

trzy punkty przypadały na **piękność twarzy**, trzy dalsze na **piękność linii ciała**, a trzy ostatnie na **wrażenie ogólne aparycji, a więc zręczność ruchów, dystynkcję i wdzięk.** Po długiej i ciężkiej dla obu stron pracy, z pośród dwustu kandydatek do ścisłego wyboru przeznaczono **sześć najpiękniejszych dziewcząt, każda w innym typie.** Berło zwycięstwa przyznano p. Yvette Labrouse. Zanim nastąpił oficjalny akt koronacyjny, już zdołał **dotrzeć do nowej królowej dziennikarz,** już zdołał z jej pięknych ustek wydożyć interwju.

Przed jury konkursowem.

W jury, które miało rozstrzygnąć o tem, która z

200 kandydatek,

zgłoszonych do konkursu ze wszystkich stron Francji otrzyma berło królewskie, zasiadli najznakomitsi przedstawiciele świata artystycznego, malarze, rzeźbiarze, literaci, dziennikarze. Jury miało nader trudne zadanie, gdyż należało uczynić wybór między

najpiękniejszymi kwiatami, **stanowiącymi chlubę każdego departamentu.**

Rozstrzygnięcie konkursu odbyło się w wielkiej sali redakcji „Le Journal”. Ollbrzymia sala, udekorowana jak na prawdziwą uroczystość dworską, została podzielona na dwie części. Po jednej stronie **za stołem, nakrytym urzędowym zielonym sukniem, zasiadło piętnastu sędziów,** przedstawiających

Fatalny podarek.

MINIATUROWY PIESEK PRZYCZYNA ROZWODU.

(Tłumaczenie z niemieckiego na str. 1).

Lwów, 10 stycznia.

(=) Miniaturowe pieski, zwykle t. zw. „pekinińczyki”, są obecnie **bardzo modne** i cieszą się wielkimi względami **wytwornych dam.** Taki właśnie piesek stał się **mimowolnym bohaterem przykrych historii małżeńskich,** która zdarzyła się niedawno w Berlinie.

Oto zamożny **przemysłowiec berliński, p. S.,** ofiarował przed kilku tygodniami takiego miniaturowego pieska swej młodej żonie, którą niedawno **poślubił.** Piękna pani niezmiernie się ucieszyła tym podarkiem, nie spodziewając się, że miał on niebawem w bolesny sposób **zakłócić jej szczęście małżeńskie...**

Pewnego przedpołudnia, gdy mąż wybrał się do miasta w „interesach”, pani S. poszła z pieskiem

na przechadzkę.

Gdy w wytwornej dzielnicy Berlina przechodziła obok pewnej willi, piesek wyrwał się z jej rąk, wpadł pędem do bramy i zaczął ze skowytem **dobiegać się do drzwi zamkniętych.** Pani S. podążyła za ulubieńcem... Drzwi się otworzyły i ukazała się

jakaś miła i piękna kobieta, którą zobaczywszy psina **omal nie oszalał z radości...**

Pani S. **zdziwiła się ogromnie...** Ale zdziwienie jej ustąpiło miejsca

osłupieniu,

gdy za ową nieznaną ukazał się — **jej własny mąż...** Pani S., zrozumiałszy wszystko, **zemdlała...** Lecz niebawem przyszła do siebie i narobiła **takiego krzyku,** że zbiegło się **kilka osób,** do których pani S. zwróciła się z żądaniem, **aby byli świadkami zdrady jej męża...**

Dla wyjaśnienia należy dodać, że pan S., chcąc tanim kosztem zrobić

ofiarował jej pieska,

należącego do swej **przyjaciółki,** która znowu zapragnęła **pieska innej rasy...** Wszystko jednak się wydało i niefortunny przemysłowiec przeklina na czem świat stoi **przeklętą pieska,** który doprowadził do rozbitcia niedawno założonego ogniska domowego...

Fantastyczne jednożeństwo.

DZIWNE KOLEJE MİLJONERKI AMERYKAŃSKIEJ.

Lwów, 10. stycznia.

(=) W luksusowym pałacu, położonym w wiejskiej posiadłości koło **San Francisco,** zmarła w tych dniach **pani Antonina Cramthon,** wdowa po znanym **młjonerze amerykańskim.** Nieboszczka uchodziła za **kobietę**

niezmiernie cnotliwą

i całe swe wdowieństwo poświęciła na **propagandę moralności.**

Łożyła ona znaczne sumy, aby wpoić w młodzież amerykańską zasady **czystości obyczajów i jednożeństwa.** Za jej pieniądze kilkuset kaznodziejów wygłaszało w różnych miejscowościach **początkując kazania,** a towarzystwa, przez nią zakładane, gromadziły **tysiące członków.**

Pani Cramthon swem własnem życiem dawała ludzkości imponujący przykład, jak **żyć należy.** Będąc gorącą zwolenniczką **małżeństwa,** otaczała się wyłącznie **żoną i zamężną służbą.** Syna swego ożeniła, skoro skończył **lat osmnaście** i czuwała, aby był wiernym małżonkiem.

Działalności swą nie ograniczyła tylko do ludzi, lecz przeprowadziła w swem **gospodarstwie reformę,** mogącą uchodzić już za

wyraz pewnej manji.

W wielkiej jej posiadłości ziemskiej

Osobliwe samobójstwo 10-letniej dziewczynki

Z TĘSKNOTY DO MATKI ODEBRAŁA SOBIE ŻYCIE.

Lwów, 10. stycznia.

(=) Straszliwy cios spotkał niedawno znanego lekarza paryskiego, dr. Ludwika Charniera. Oto córeczka jego, **10-letnia Rozalja,**

popeliła samobójstwo, skoczywszy z drugiego piętra na bruk poniósłszy śmierć na miejscu. Mała samobójczyni pozostawiła **niezwykle ciekawy list,**

skierowany do ojca, a tłumaczący motywy **rozpacznego kroku.** Oto treść tego listu, napisanego z widoczną inteligencją:

„Najdroższy ojcze! Wiem, że **krokiem moim sprawię Ci ból ogromny.** Postanowiłam jednak **umrzeć i wytłumaczę Ci, skąd wzięło się to postanowienie.** Od śmierci mamy (nastąpiła ona przed rokiem — przyp. red.)

nie mam spokoju.

Ciągle o niej muszę myśleć, **ciągle do niej tęsknię...** I oto przed kilku dniami, gdy byłam pogrążona we śnie, zjawiała mi się ona i rzekła do mnie: „Ja także do ciebie **bardzo tęsknię i chciałabym cię zobaczyć. Przyjdź do mnie... oczekuję cię!**” Te słowa mamy skłaniają mnie właśnie do **samobójstwa...** Żegnaj, najdroższy ojcze, **pozdrow i ucałuj odemnie wszystkich krewnych i przyjaciół.** Błagam cię, **abyś nie gniewał się na twoją biedną córkę, która nie mogła postąpić inaczej, jak postąpiła...**”

List, zaiste zdumiewający **przedwczesną dojrzałością umysłową...**

„Nagi sufler“

NOWA SZTUKA MARINETTEGO.

Lwów, 10. stycznia.

(=) Słynny twórca futuryzmu włoskiego, **Marinetti,** wystąpił niedawno przed wytworną publicznością rzymskiego teatru „**Niezależnych**“ („**Degli Independenti**“) ze sztuką teatralną p. t. „**Nagi sufler**“ („**Il suggeritore nudo**“), mającą jeszcze **dziwaczniejszy podtytuł „Współczesność futurystyczna w jedenastu syntezach**“ („**Simultancita futurista in undici sintesi**“).

Utwór pozbawiony jest właściwie

wątku dramatycznego i owe **jedenaste syntez** złączonych jest **wzajemnie idealną nicią:** usiłowaniami ludzi krytykowania i naprawiania tego, **co występuje w życiu rzeczywistym.** Żądaniem autora jest przedstawienie publiczności bądź zapomocą **akcentów lirycznych,** bądź dramatycznych, bądź **komicznych rozmaitych stanów duszy.**

Publiczność **bardziej udawała, niż** prawdziwie odczuwała, że ten **futurizm na scenie rozumie i że jej on się podoba.**

Ulubieńcy Paryża.

Są nimi Jerzy i Ludmiła Pitojewowie.

Lwów, 10 stycznia.

(—) Paryż posiada w dziedzinie teatru dwie **slenne pary małżeńskie**. Pierwsza to **Sacha Guitry** i małżonka jego **Yvonne Printemps**, druga to **państwo Pitojew**. Pitojewów można śmiało nazwać **ulubieńcami Paryża** i to nie tego Paryża cudzoziemców, który dla rasowego Francuza wcale się nie liczy, ale **Paryża rdzennego**. Jerzy i **Ludmiła Pitojew** przybyli do Paryża po rewolucji bolszewickiej w wielkim tłumie emigrantów, ale od razu potrafili się z tego tłumy wyróżnić i

Paryż zdobyć.

Zaczęli od występów gościnnych w „**Tym, którego biją po twarzy**“ **Andrejewa**. Ona jako pełna wdzięku **Consuelle** czarowała postacją, liryzmem głosu, a nadewszystko owym „**pelit accent slave**“, który tak bardzo bierze Francuzów. On jako „**Ten**“ zachwycał kobiety swą urodą i pięknym głosem. Za „**Tym, którego biją**“ poszły **inne sztuki**. Pitojewów zaczęło angażować do pierwszorzędných teatrów, rozrywano ich sobie, noszono na rękach. Sukcesy ich były tak wielkie, że wkrótce mogli już stworzyć **własny swój teatr**.

Obecnie Paryż podziwia Pitojewów w ich własnym „**Theatre des Arts**“, w słynnej już w całej Europie sztuce **Ferdynanda Brücknera** „**Przestępcy**“ (po francusku „**Les Csiminds**“). Pitojew gra tam rolę **fryzjera Gustawa**, żona jego rolę **kucharki Ernestyny**. Cały Paryż ogląda Pitojewów w ich nowej kreacji i cały Paryż **kocha się nanowo w tej nroczej parze...**

Wszyscy zgadzają się na to, że **Ludmiła Pitojew** jest **nrocza**, wszyscy podziwiają jej nieledwie **dziewczyńkowaty wygląd**, jej typowo rosyjską urodę, jej **wieczną młodość**. Podziwiają tembardziej, iż wiedzą, że państwo Pitojew są rodzicami aż

siedmiorga dzieci.

W garderobie uroczej **Ludmiły Pitojew** stoją wśród **koszów z kwiatami**, które przysyłają jej liczni wielbiciele, fotografie uśmiechniętych twarzyczek dziecięcych, a nierzadko w czasie antraktu dolatują z garderoby artystki ich **ciężkie głosiki**. Państwo Pitojew podobnie jak inna **słynna para, Mary Pickford i Douglas Fairbanks** — uważają dzieci swoje za **główne dzieło życia**, są z nich niesłychanie dumni.

— Mamę ich siedmiorgo — opowia-

Kongresy naukowe w r. 1930.

Lwów, 9. stycznia.

Od 17. do 24. lutego 1930 r. obradować będzie w Hawanie (stolica wyspy Kuby) IV Międzynarodowy Kongres Socjologiczny. Obrady toczyć się będą w 11 sekcjach, między innymi poruszane będą następujące zagadnienia: 1) z socjologii politycznej — kryzys demokracji i środki naprawy, 2) z socjologii ekonomicznej — międzynarodowa współpraca ekonomiczna i stosunek Ameryki do państw innych kontynentów, 3) z gineko-socjologii — praca zawodowa kobiety i konflikt stosunków rodzinnych i społecznych, 4) z socjologii wychowania — przeciążenie szkolne i środki naprawy.

da pani Pitojew nagabującym ją dzień nikażom — Pięć dziewczynek i dwu chłopców. Troje rudyh, a czworo ciemnych. Najstarsza dziewczyna ma lat 13, najmłodsza 15 miesięcy...

Papa Pitojew marzy o tem, aby wszystkie jego dzieci **obrały karierę aktorską**.

— Mielibyśmy wówczas **własny zes-**

spół i nie potrzebowalibyśmy obcych do naszego teatru!

Narazie jednak jeszcze daleko do tej chwili. Pięcioro Pitojewańtek chodzi już — co prawda — do szkoły, a trzyletni Georges wykazuje już **wielkie zdolności dramatyczne**, ale karjera artystyczna każe jeszcze na siebie trochę poczekać.

Piękny zwyczaj na Węgrzech.

Na Węgrzech istnieje piękny, choć niedawny zwyczaj obdarowywania inwalidów wojennych w dzień wigilijny. Zwyczaj ten, zainicjowany przez mieszkańców Budapesztu, znalazł uznanie władz i różnych instytucji społecznych i cieszy się ich poparciem.

Kłopot z bobrami.

UPORCZYWA OBRONA OSIEDLI PRZEZ RUCHLIWE TE ZWIERZĄTKA.

Lwów, 10. stycznia.

(X) Zarząd kanadyjskiego parku przyrody Jaspas miał niedawno **niemal kłopot ze swą kolonią bobrów**.

Oto postanowiono **spuścić wodę ze sztucznego stawu**, który sobie bobry same wytworzyły, tamując bieg strumienia i w którym żyły już od dziesięcioleci, aby przenieść je do **nowego stawu**.

Okazało się jednak, że robiono **rachunek bez bobrów**, bo gdy tylko mądre, pracowite zwierzęta spostrzegły, że ubywa im wody w stawie, **pośpieszyły czempredzej do otaczającego stawu lasu**, a powróciliwszy stamtąd z kawałkami drzewa łopoliowego, gałzankami jedliny i z ziemią w pyszczkach, popłynęły ku zagrożonej grobli i **zaczęły skwapliwie zatykać otwór, uczyniony w niej przez niegodziwych ludzi**.

Po kilku godzinach pracy gorliwej pracowitych zwierzątek, **otwór w grobli był dokładnie i mocno zatkany** i uszczęśliwione bobry wróciły do chatki swoich. Aliści dnia następnego zarząd parku na widok naprawionej grobli, **kazał w niej zrobić otwór jeszcze większy**.

Znow więc bobry musiały **stoczyć zaciętą walkę w obronie swych osie-**

dli. I tym razem odniosły zwycięstwo zupełne.

I jeszcze kilkakrotnie powtarzała się ta walka bobrów z niegodziwymi ludźmi, wreszcie, wobec tego, że znajdujące się w parku Jaspas zwierzęta **podlegają ochronie prawnej i nie wolno ich maltretować**, zarząd parku, nie mogąc sobie poradzić z bobrami, musiał się zwrócić do kanadyjskiego ministerstwa spraw wewnętrznych o **pozwolenie wyłowienia bobrów i umiesz-**

Na srebrnym ekranie.

„Śpiewający błazen“

w kinie „Apollo“

Lwów, 10 stycznia.

Wczoraj zademonstrowany został we Lwowie po raz pierwszy jeden z najslawniejszych filmów dźwiękowych znany dobrze z recenzyj prasy stołecznej i zagranicznej: **Śpiewający Błazen z Al Jonsonem**. Dźwiękowość tego filmu polega na ilustracji **orkiestry symfonicznej**, towarzyszącej również na drugim planie scenom mówionym, ponadto oddane zostały **piosenki Jonsona** i — na szczęście — częściowo tylko **djalogi**. Te ostatnie, prowadzone oczywiście w języku angielskim i ze wszystkimi niedomaganiami, cechującymi obecny stan filmu dźwiękowego, wpłynęły nieco na osłabienie ogólnego wrażenia. Warszawskie paski z tekstem polskim, dając niedokładne streszczenie rozmów, braków tych nie usuwają, psując tylko wygląd estetyczny obrazów.

Jeśli mimo to film wywołuje **efekt silny i głęboki** (widownia wzdycha i płacze), jest to zasługą **bohatera dramatu**. Gra jego jest nieprzeciętna, tragizm oddany bezpośrednio i przy użyciu środków niezawodnych, bo prostych. W scenach końcowych rzecz dochodzi do **szczytno artystyzmu**. Partnerzy Al Jonsona, jakkolwiek dobrani starannie, schodzą wobec tej czołowej postaci, na miejsce drugorzędne.

Aparaty „**Western Electric**“ pracowały, pomijając chwilowe przyćmienie obrazów, **sprawnie**

A. N.

Napad zamaskowanych bandytów.

Lwów, 10. stycznia.

(—) Przedwczoraj w nocy na przechodzącą drogą w gminie Wydzun (pow Lisko) **Annę Bogacką** napadło **dwoch zamaskowanych bandytów** uzbrojonych w koły i zrabowali jej **10 zł. i 3 kluczyki i 80 centów amer.**, poczem **zbiegli**.

cznienie ich czasowo w klatkach, dopóki **nowy staw dla nich nie będzie gotowy**.

I dopiero po otrzymaniu z ministerjum pozwolenia i wyłowieniu żywca bobrów, co nie było rzeczą łatwą, **opanowano sytuację**.

Ale i wówczas nie mało zachodu kosztowało **żywienie uwężonej w klatkach licznej kolonii bobrów świeżą korą i młodemii pędami brzoź i topoli**, stanowiącemi przeważnie ich pożywienie.

S. B.

Niespodzianki tegorocznej zimy

NA ZACHODZIE I PÓŁNOCY TEMPERATURA WYSOKA, W POLSCE DNI CIEPŁE, A W NOCY LEKKIE PRZYMROZKI.

Lwów, 10. stycznia.

Dzisiaj na zachodzie (Anglja i Francja) i północy (Skandynawja) w dalszym ciągu notowano **temperaturę bardzo wysoką (plus 7 stopni) oraz opady deszczowe**. W Niemczech, Czechosłowacji, Polsce w nocy **przymrozki**, za dnia w miarę promieniowania słońca **coraz cieplej**. O godz. 8 rano w Brześciu, Kielcach, Krakowie — 3 st., W Pińsku — 2, Grudziądzu — 1, Wilnie 0, w Gdyni plus 3, w górach w dal

szym ciągu **bardzo ciepło** dzięki **silnemu wiatrowi południowo - zachodniemu tj. wiatrowi pohnemu**. Temperatura na Hali Gąsienicowej plus 3 stopni, w Morskiem Oku plus 6, w Zakopanem dokąd **ciepły wiatr nie dobiega, było rankiem — 10 stopni**, nawet w Rosji środkowej i północnej są **obecnie tylko przymrozki**. Dopiero za Uralem w Czelabińsku (Syberja) **notują — 14 stopni**.

